

תת"ע 2649/08/18 - מדינת ישראל נגד חכם דגאני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 2649-08-18 מדינת ישראל נ' דגאני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חכם דגאני (עציר)

הנאשם

גזר דין

העבירות והעבר

הנאשם הודה והורשע בשלושה כתבי אישום.

כתב אישום אחד (2649-08-18) מייחס לנאשם עבירות מיום 27.4.18, של נהיגה ללא רשיון בתוקף מזה שנתיים מיום 3.5.15 בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א 1961 (להלן: "**הפקודה**") ובנהיגה ללא ביטוח רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, התש"ל - 1970 (להלן: "**פקודת הביטוח**"). בגין עבירות אלו הורשע ב- 14.11.18 ("**האישום ראשון**")

כתב אישום שני (6650-08-18) מייחס לנאשם עבירות מיום 17.8.18, של נהיגה בפסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א 1961 (להלן: "**הפקודה**"), לאחר שנפסל בתיק אחר - 2237-05-18 למשך 3 חודשים בנוכחותו, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שלוש שנים מיום 3.5.15 בניגוד לסעיף 10(א) לפקודה ובנהיגה ללא ביטוח רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת הביטוח. בגין עבירות אלו הורשע ב- 14.11.18 ("**האישום שני**")

כתב האישום השלישי (8919-12-18) מייחס לנאשם עבירות מיום 23.12.18, של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודה לאחר שנפסל עד לתום ההליכים בתיק 6650-08-18 (כתב האישום השני) ולאחר שהורשע כבר בתיקים הראשון והשני לעיל, נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע כאמור ביום 3.5.15 בניגוד לסעיף 10(א) לפקודה ונהיגה ברכב ללא ביטוח רכב תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת הביטוח. (להלן: "**האישום שלישי**").

הנאשם יליד 1965 בעל רישיון משנת 1993 ולחובתו 43 הרשעות קודמות בתעבורה ובהן עבירה קודמת של נהיגה

בפסילה משנת 2014, 7 עבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ- 6 חודשים, 5 עבירות נהיגה ללא רישיון מעולם ובנוסף עבירות חמורות של סטייה מנתיב, אי ציות לשוטרים, אי ציות לתמרורים, שימוש בטלפון סלולרי כשרכב נע ועבירות מהירות.

רישיונו של הנאשם פקע בשנת 2015 ומאז לא חודש.

לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 12 הרשעות קודמות בעיקר בגין עבירות אלימות ורכוש בגין ריצה מאסרים לתקופות שונות. הרשעה אחרונה בעבירת רכוש מיום 24.11.15 בגינה ריצה 8 חודשי מאסר בשנת 2016.

ביום 2.7.18 במסגרת תת"ע (י-ם) 2237-05-18 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל לשנתיים והושת עליו, בין היתר, עונש מאסר מותנה של 30 יום. העונש חב הפעלה היות והנאשם הורשע באישומים הראשון והשני עוד קודם שבצע את העבירה נשוא האישום השלישי.

העבירות בוצעו על ידי הנאשם זמן קצר לאחר מתן גזר הדין וחרף הפסילה עד לתום ההליכים.

העבירות בכתב האישום השלישי בוצעו לאחר ההרשעה באישום הראשון והשני.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

כיון שהנאשם לא הגיע עם מסמכים רפואיים הוא לא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעונים לעונש

המאשימה טענה לחומרה את העובדה שבאישום השלישי מיום 23.12.18 נהג הנאשם כשהוא פסול לנהיגה עד לתום ההליכים במסגרת תנאי השחרור ממעצר בגין נהיגתו בפסילה באישום השני מיום 17.8.18. לטענתה מדובר בנאשם השב ומבזה באופן עקבי את החוק. המאשימה ביקשה להתחשב לחומרה בכך שרישיונו של הנאשם אינו בתוקף מזה 3 שנים, את צירוף התיקים והעובדה שמדובר בעבירות חוזרות וכן בעברו הפלילי.

לטענת המאשימה המאסר המותנה של 30 ימים הינו חב הפעלה מכיוון שהנאשם ביצע שתי עבירות בתקופת התנאי.

המאשימה בקשה להשית על הנאשם 10 שנות פסילה בהתאם לסעיף 40(א) לפקודה היות ומדובר בעבירה שלישית של נהיגה בפסילה.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין לעניין קביעת מתחם הענישה אליהם אתייחס להלן (מלבד רע"פ 2080/16 שכלל לא קיים) ובקש להציב את הנאשם גבוה במתחם הענישה ולהשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל לכל הפחות,

פסילה של 10 שנים, מאסר על תנאי מרתיע, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם בקש להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, ולקח אחריות על מעשיו. עוד בקש התחשבות בנסיבות חייו הקשות של הנאשם ובעובדה שאבד שניים מילדיו בתאונה בירדן, בכך שהעבירות נובעות ממצבו הכלכלי הקשה והקושי שלו לשלם חובותיו להוצאה לפועל שאינו מאפשר לו לחדש רישונו.

לטענתו הנאשם מבקש לפתוח פרק חדש בחייו וכי עברו הקודם בנהיגה ברישיון שפקע הינו משנת 2014 ולכן עברו אינו מכביד. העבר הפלילי יכול להוות נסיבה לחומרה אבל בתוך המתחם. גם ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין אליהם אתייחס בהמשך (למעט 3223-08-18 ורע"פ 2016/16 טעויות במספרי הליכים) לעניין קביעת המתחם וציין כי המתחם מתחיל בענישה ללא מאסר בפועל.

בנוסף לאמור בקש להשלים את הליך חוות דעת הממונה לאחר שהנאשם נעצר והופסק הליך בדיקת התאמתו לעבודות שירות. לחילופין בקש להסתפק בהפעלת עונש המאסר המותנה.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום לפסול את הנאשם למשך 10 שנים והפנה לסעיף 40א(ג) לפקודה המעניק לבית המשפט שיקול דעת בנושא.

הנאשם הצטער על מעשיו, והבטיח שלא ינהג ללא רישיון נהיגה.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

עבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף הינן מעבירות התעבורה החמורות הטומנות בחובן סיכון רב לציבור עוברי הדרך. בהיות עבירת נהיגה בפסילה עבירה בעלת יסוד נפשי בניגוד למרבית עבירות התעבורה, היא מגלמת בתוכה זלזול מופגן ברשויות החוק שהטילו אותה במיוחד כאשר היא מתבצעת כשעונש מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגד נאשם (ראו למשל מ(חיפה) 1021/04 **מדינת ישראל נ' שטרנברג**, לא פורסם (מיום 8.2.14)). בנסיבות אלו גם ביטוח החובה אינו תקף והסיכון שבו מעמיד הנאשם את הציבור מחרף בשל כך. במקרה דנן יש חומרה יתירה בכך שהנאשם שב ונהג בפסילה תוך הפרת תנאי שחרורו בכך, ולאחר שהודה כבר בתיק הראשון.

על חומרתה של עבירת נהיגה קבע כב' השופט א. לוי ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן**, לא פורסם (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב"

בפס"ד אבו-לבן נקבע כי לא בכדי קבע המחוקק בצידה של עבירת הנהיגה בפסילה עונש מאסר ולשם הטלת עונש מאסר בפועל אין צורך בקיומו של מאסר על תנאי בר הפעלה או בעבר הכולל מאסר על תנאי.

מתחם הענישה לנוהגים בזמן פסילה וכשרישיון הנהיגה פקע, נע בין מאסר קצר בן מספר ימים שיכול וירוצה בעבודות שירות למשך שבועות או חודשים ועד 20 חודשים, תלוי בתדירות ביצוע העבירה, בשאלה אם המחדל הוסר ובנסיבות אישיות של הנאשם.

עם זאת בשעה שמדובר בעבירה חוזרת ובהרשעה במספר עבירות, נוטים בתי המשפט להשית מאסר בפועל משמעותי גם כשאין מאסר על תנאי בר הפעלה. במקרה זה נע העונש בתוך מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, פסילה ממושכת לרוב מעל שנתיים והכל תלוי בעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, בסיכויי השיקום ובמספר העבירות בהן הורשע.

קיומו של מאסר על תנאי בר הפעלה מתיק קודם מחמיר מאוד את הענישה בתוך מתחם הענישה והוא נע בין שישה חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל (ראו רע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 11.2.16) (להלן: "פס"ד כהן").

בפס"ד כהן, נדחה ערעורו של הנאשם על חומרת העונש. הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ברכב ללא ביטוח. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה לנהיגה בפסילה הינו ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל ובין שנתיים לחמש שנות פסילת רישיון נהיגה. בית המשפט השית על הנאשם חרף מצבו הבריאותי הקשה 18 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים ו- 8 חודשי מאסר על תנאי. לנאשם עבר מכביד הכולל הרשעה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. (וראו פ"ל (ת"א) 9929-08-13 מדינת ישראל נ' שלום, מיום 11.3.14).

ברע"פ 7982/13 שגן נ' מדינת ישראל, מיום 6.1.14, שאוזכר על ידי המאשימה, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון מתאים לסוג רכב וללא פוליסת ביטוח. כנגד הנאשם היה תלוי ועומד מאסר על תנאי חב הפעלה של 12 חודשים. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 15 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלה בחופף של עונש המאסר המותנה, 30 חודשי פסילה בפועל תוך הפעלה בחופף של הפסילה מותנית, 6 חודשי פסילה על תנאי ו- 12 חודשי מאסר על תנאי.

ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל, מיום 18.12.13, שאוזכר על ידי המאשימה, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח תקף ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנה. בנהיגתו הפר הנאשם 6 חודשי פסילה שהושתו עליו במסגרת הרשעה קודמת. המתחם שנקבע הינו בין 7 ל - 20 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר תעבורתי משמעותי הושתו שנת מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, פסילה למשך 4 שנים ופסילה על תנאי למשך 6 חודשים. הערעורים שהגיש הנאשם על חומרת העונש הן בבית המשפט המחוזי והן בבית המשפט העליון נדחו.

בפסק דינו קבע כב' השופט סולברג כי רחמנות יתירה על מי שנוהג פעם אחר פעם ללא רישיון נהיגה היא אכזריות כלפי יתר עוברי הדרך, וכדבריו:

"אדרבה, העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה. המבקש נוהג משנת 1997, ומאז צבר לחובתו 28 הרשעות בעבירות תעבורה, מרביתן - בעבירות חמורות. מאז שנת 1999 - מזה 14 שנים - אין בידי המבקש רישיון נהיגה תקף; והוא בשל, ממשיך בנהיגה, חרף שלילת רישיונו 6 פעמים לתקופה כוללת של 112 וחצי חודשים. נתתי דעתי על האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר מצדיק מידה מסוימת של רחמים, אך בנסיבות הכוללות אין הצדקה להתערב בעונש שנקבע בגזר הדין של בית משפט השלום לתעבורה. המאסר לבטח יכביד ויקשה על המבקש, אב לשני ילדים קטנים... ברם, במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כימורא החוק אינו חלעליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואיננו מבוטח."

ברע"פ 5755/13 עודה נ' מדינת ישראל, מיום 13.11.13 נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון תקף שפקע בשנת 1998, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא חגורת בטיחות ונהיגה ללא ביטוח תקף. לנאשם עבר תעבורתי הכולל 37 הרשעות קודמות ביניהן הרשעות בעבירות זהות ומעולם לא הושתו עליו מאסר על תנאי או מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל של 8 חודשים, מאסר על תנאי של 7 חודשים ל-3 שנים, קנס בסך 1,500 ₪, פסילה למשך 81 חודשים, תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו.

בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי על אף שהעונש מצוי במתחם הענישה ההולם היה מקום להתחשב בעובדה שבעבר הוטלו על הנאשם עונשים קלים יחסית. לשיטתו גם אם יש הצדקה לחומרת הענישה יש לעשות כן באופן הדרגתי ואין מקום להשית מאסר בפועל. בית המשפט קיצר את תקופת המאסר למשך 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, ותקופת הפסילה קוצרה ל- 65 חודשים. הערעור הנוסף שהגיש הנאשם על אורך תקופת הפסילה נדחה על-ידי בית המשפט העליון.

ברע"פ 2221/11 הראל נ' מדינת ישראל, מיום 24.3.11, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ונהיגה ללא ביטוח תקף. לחובת הנאשם 46 הרשעות תעבורה קודמות ובכלל זה הרשעה בעבירה זהה שבוצעה 5 חודשים לפני ביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה.

בנוסף לחובת הנאשם 2 מאסרים מותנים שלא הופעלו בעבר מתוך התחשבות בנסיבותיו האישיות. על הנאשם הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 4 חודשי מאסר במצבר ו- 45 ימי מאסר מתיק נוסף בחופף, פסילה ל- 10 שנים ומאסר על תנאי בן 18 חודשים.

בפ"ל (י-ם) 11730-05-17 **מדינת ישראל נ' ח'דר**, מיום 17.12.18, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בעבירה של נהיגה בפסילה וללא ביטוח. לנאשם עבר פלילי בגינו ריצה מאסר ממושך ועבר תעבורתי. אין עבירות דומות. הממונה על עבודות שירות פסל אותו מעבודות שירות. בית המשפט קבע שם כי מתחם הענישה בעבירה של נהיגה בפסילה מתחיל במאסר קצר אף אם בעבודות שירות. במקרה זה מצא בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה והטיל עבודות של"צ בלבד בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, פסילה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

בפ"ל (י-ם) 3817-02-17 **מדינת ישראל נ' אור**, מיום 30.10.17, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשעה נאשמת בעבירות של נהיגה בפסילה וכשרישיון הנהיגה שלה אינו בתוקף מספר שנים. כנגד הנאשמת היה תלוי ועומד מאסר מותנה של 5 חודשים ועונש פסילה מותנה. בשל נסיבות חריגות של הנאשמת ומשפחתה ומשלא נמצאה מתאימה לריצוי עבודות שירות, הוחלט לפנים משורת הדין להאריך את המאסר המותנה. יצוין כי בית המשפט קבע שם כי המתחם ככלל בעבירות של נהיגה בפסילה מתחיל במאסר בפועל ולו בעבודות שירות.

בפ"ל (י-ם) 8417-06-15 **מדינת ישראל נ' עמירה**, מיום 21.10.15, הורשע נאשם בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם ונהיגה ללא ביטוח. כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים והעבירות בהן הורשע בוצעו יום לאחר מתן גזר הדין. הנאשם צעיר ואב לתינוק הביע חרטה כנה על מעשיו. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר ימי מאסר ועד מאסר של מספר חודשים. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר תוך הפעלה בחופף של עונש המאסר המותנה, פסילה למשך 19 חודשים כולל הפעלה מצטברת של פסילה מותנית ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים.

בפ"ל (י-ם) 1503-04-13 **מדינת ישראל נ' רגבי**, מיום 4.7.13, הורשע נאשם בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. הנאשם הורשע 6 ימים לפני נהיגתו בעבירה של נהיגה ברישיון שפקע. מצב בריאותו של הנאשם בעייתי והוא לא הורשע בעבר בעבירה של נהיגה בפסילה. על הנאשם הושת מאסר בן חודש בעבודות שירות, מאסר מותנה של 7 חודשים, פסילה למשך 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בפ"ל (י-ם) 5663-07-12 **מדינת ישראל נ' אקריש**, מיום 4.4.13, שאוזכר על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה על המדרכה ונהיגה ללא ביטוח חובה. הנאשם ללא עבר פלילי וללא עבר דומה ונסיבות מקלות. בית המשפט הדגיש שם כי ככלל אין חובה לאסור נאשם בעבירת נהיגה בפסילה ובפרט כאשר המדובר על עבירה ראשונה מסוגה. על הנאשם הושתו מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 4 חודשים, פסילה על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה גם לפ"ל (ת"א) 6356-07-14 **מדינת ישראל נ' אוקלדניקוב**, מיום 12.11.14, ואולם בתיק זה זוכה הנאשם מאישום נהיגה בפסילה שהוא העיקרי בתיק דנן. כך שאין רלוונטיות לגזר הדין שם למתחם הענישה. גם תת"ע (י-ם) 10723-12-10 **מדינת ישראל נ' תמימי**, מיום 22.9.11, הורשע נאשם רק בנהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ועל כן אינו רלוונטי.

מהאמור עולה כי העונש בתוך מתחם הענישה נקבע בין היתר בשים לב להרשעות קודמות דומות ותדירותן. קריטריון רלוונטי נוסף הינו הדרגתיות בענישה. דהיינו יש לבחון מה העונשים שהושטו על הנאשם בעבר בגין מעשים דומים ולהענישו בהדרגתיות ביחס אליהם.

כאשר מדובר בנאשם שמעולם לא ריצה עונש מאסר וכשיש אינדיקציה לתהליך שיקומי יש נטייה להקל בעונש בדרך של עבודות שירות. עונש הפסילה נע בין 3 חודשים ועד לפסילה של כשנתיים, פסילה על תנאי, קנס ולעיתים אף התחייבות צופה פני עתיד.

העונש המתאים לנאשם

עונשו של אדם הוא אינדיווידואלי וזאת על אף הצורך להתחשב באינטרס הציבורי והצורך להחמיר עם נאשמים שעברו עבירה של נהיגה בפסילה וכשרישיון נהיגתם פקע כאשר עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדם. יפים לכאן דברי כב' השופט מנחם אלון ז"ל בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, עמ' 174-176:

"כידוע, אחד השיקולים החשובים בשיקולי הענישה הוא מהותה של העבירה וחומרתה; שיקול זה קשור, בדרך כלל, בקשר הדוק עם שיקול ההרתעה, למען ישמעו וייראו. לשני שיקולים אלה מיתוסף שיקול נוסף, והוא - קיום מדיניות אחידה, ככל האפשר, שתשמש כקו מנחה וכמורה דרך בעולמה של ענישה. ושיקול אחרון זה יפה הוא במיוחד לפסיקתו של בית המשפט העליון, שהמחוקק הפקידו על קביעת מדיניות זו. בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'" (ע"פ 291/81 [1], בעמ' 442). זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך."

המקרה שבפני שונה מהמקרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם. אין כל ראיה או בדל ראיה להליך שיקומי של הנאשם מלבד הבל פיו. ההיפך הוא הנכון. תוך כדי ההליכים המשפטיים שהתקיימו נגדו ולאחר שהורשע בהם, כשהוא משוחרר בתנאים ופסול עד תום ההליכים הרהיב הנאשם עוז ונהג תחת פסילה שוב ביום 23.12.18. מדובר בנסיבה מחמירה ובנאשם רצידיביסט ומסוכן שטרם הפנים את החובה לציית לחוק ולבתי משפט.

מצאתי למקם את הנאשם ברף הגבוה של הענישה.

הנאשם הורשע פעמיים בנהיגה בפסילה קודם לביצוע העבירה באישום השלישי. הפעם הראשונה מיום 19.5.14 והשנייה היא מיום 14.11.18 .

סעיף 40א(א)(1) לפקודה מסמך את בית המשפט לשלול את רישיון הנהיגה של הנאשם למשך לתקופה של 10 שנים. סעיף 40א(ג)(1) מעניק לבית המשפט שיקול דעת אם להטיל תקופת פסילה קצרה יותר בנסיבות שירשמו עם זאת על בית המשפט להיות משוכנע כי אין בהמשך נהיגתו משום סכנה לציבור.

אייני סבורה כי במקרה שלפני קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות שלא להטיל את עונש הפסילה למשך 10 שנים כמצוות המחוקק. אני סבורה כי דווקא המקרה שבפני הוא מסוג המקרים המצדיקים את השתת פסילה למשך 10 שנים. מדובר בנאשם רצידיביסט ועז מצח אשר התנהגותו מעידה על זלזול מופגן בחוק השב ומבצע את העבירה תוך כדי התקיימות ההליכים ותוך הפרת תנאי שחרור וצווי בית המשפט. אם לא זה המקרה להטיל את עונש הפסילה, איזהו המקרה המתאים לכך?

בנוסף, לא השתכנעתי כי אין בהמשך נהיגתו של הנאשם סכנה לציבור. עברו התעברותי של הנאשם מלמד על מסוכנות גבוהה והעובדה שרישיונו של הנאשם פקע בשל חובות אינה מהווה נסיבה מקלה לעניין זה.

נוכח עונש הפסילה הארוך מצאתי לאזנו עם עונש מאסר נמוך יחסית. הדבר אף מתבקש נוכח עיקרון ההדרגתיות בענישה והעובדה שהנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר בפועל בגין עבירות תעבורתיות, אף כי בעבר ריצה מאסר בשל עברו הפלילי.

היות והנאשם לא יכול לרצות מאסר בעבודות שירות, יושת עליו עונש מאסר קצר בן מספר חודשים ממנו תקוזז תקופת מעצרו. אציין כי איני מקבלת את הבקשה לתן לנאשם הזדמנות נוספת להגיש מסמכים לממונה על עבודות שירות. היה עליו להביא עמו מסמכים בעת שהגיע אליהם לראשונה ואם התהליך נגדע בשל מעצרו בתיק השלישי, אין לו אלא להלין על עצמו.

העובדה כי העונש המותנה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע את אותה עבירות, וזאת חרף מאסריו הקודמים מלמדת על הצורך בענישה מוחשית.

לחומרה התחשבתי בכך שמדובר בעבירות חוזרות אשר הנאשם לא נרתע מלבצען חרף המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, משילובן של העבירות ונסיבות ביצוען .

לקולה התחשבתי בכך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן בנסיבותיו האישיות הלא פשוטות ובעובדה שעד היום לא ריצה עונשי מאסר בשל עבירות התעבורה. בשל מצבו הכלכלי נמנעתי מלהשית עונש קנס והטלתי עונש התחייבות כספית צופה פני עתיד.

על יסוד טיעוני הצדדים והאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.
 2. מפעילה את המאסר המותנה מתיק 2237-05-18 למשך 30 יום לריצוי בחופף. המאסר יחושב מיום מעצרו ובניכוי תקופת מעצרו .
 3. מאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שענינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה או ללא רישיון נהיגה בתוקף (למעט רישיון נהיגה שפקע מסוג ברירת משפט).
 4. פסילה מלנהוג או להוציא רישיון נהיגה למשך 10 שנים שיחושבו מתום מאסרו. אין צורך בהפקדה.
 5. מפעילה את עונש הפסילה המותנה מתיק 2237-05-18 למשך 3 חודשים לריצוי בחופף.
 6. פסילה על תנאי למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שענינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה או ללא רישיון נהיגה בתוקף (למעט רישיון נהיגה שפקע מסוג ברירת משפט).
 7. הנאשם יחתום היום על התחייבות על סך של 7,000 ₪, לפיה לא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה כשתוקף נהיגה ללא רישיון נהיגה או ללא רישיון נהיגה בתוקף (למעט רישיון נהיגה שפקע מסוג ברירת משפט). לא יחתום יאסר למשך 30 ימים שיצטברו בנוסף לכל עונש מאסר אחר.
- הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.
- ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ט, 13 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.